

U Fv1990;42 Sigtuna, Kv. Trädgårdsmästaren 9–10

Litteratur: M. Åhlén i H. Gustavson et al., Runfynd 1988, i: Fornvännen 85 (1990), s. 42; H. Gustavson, Arbetet vid Runverket, Stockholm, i: Nytt om runer 5 (1990, publ. 1991), s. 25; A. Wikström et al., Fem stadsgårdar Arkeologisk undersökning i kv. Trädgårdsmästaren 9 & 10 i Sigtuna 1988–90 (2011), s. 92, 100, 159 f.

Avbildningar: –

FMIS: –

Runstensfragmentet påträffades vid de arkeologiska undersökningarna 1989–90 i kv. Trädgårdsmästaren 9–10 (fnr 30133). Det låg i en glest lagd syllstensrad tillhörande den östra delen av en dubbelbod för hantverk (A 321) närmast Stora Gatan i den sydligaste delen av tomt II (ruta A3, skikt 2B). Fyndet har tidigare publicerats av Marit Åhlén (1990).

Gulgrå sandsten. Storlek: 23 × 25 cm. Tjockleken är endast 3,5 cm, vilket dock troligen motsvarar stenens ursprungliga tjocklek. Brottytan är något strimmig. Fragmentet är sammansatt av två delar. Ristningsytan är sotig (sekundärbränd?). På fragmentet finns en svagt böjd runslinga med 7 cm höga runor. Den raka kanten ovanför runslingan utgör sannolikt en ursprunglig och avsiktligt bearbetad kant på stenen. Ristningslinjerna är 8–10 mm breda och har ett triangulärt snitt.

Inskrift:

...sti...

Fig. 1. Runstensfragmentet från Kv. Trädgårdsmästaren 9–10. Foto M. Källström.

Ett digitalt supplement till Upplands runinskrifter

U Fv1990;42 Sigtuna, Kv. Trädgårdsmästaren

Till läsningen: 1 **s** har treledad form (𐌺), men har förlorat mötet mellan det övre ledet och mellanledet i brottkanten. Sprickan mellan de två sammansatta fragmenten löper i lodrät riktning genom det övre ledet. 2 **t** har dubbelsidiga bistavar, som utgår från den övre ramlinjen. 3 **i** är skadad nedtill till höger, men huvudstaven kan i stort sett följas i hela sin längd. Runan är inte stungen.

Runorna är för få för att det skall vara meningsfullt att diskutera någon tolkning.

Dubbelboden tillhör fas 6, som dateras till perioden ca 1100–1125. Ristningen är mycket välbevarad och stenen kan därför knappast ha stått särskilt länge innan den användes som byggnadsmaterial. Tänkbart är också att den gått sönder vid huggningen och därför kasserats.

Detta dokument ingår i ett digitalt supplement till *Upplands runinskrifter*, en del av korpusverket *Sveriges runinskrifter*. Supplementen publiceras fritt tillgängliga på Internet.

Texten är ännu preliminär och kan komma att revideras. Hittar du felaktigheter eller känner till källor som inte har utnyttjats är du välkommen att meddela författaren dessa på nedanstående e-postadress.

Författare: Magnus Källström
E-post: magnus.kallstrom@raa.se

Riksantikvarieämbetet
Box 1114, 621 22 Visby
Tel. 08-5191 8000, Fax 08-660 7284
www.raa.se